

In de week gelegd 45-23, 05-11-2023, *Van je familie moet je het hebben*

Maleachi, 1,14b-2,2b.8-10; I Tessalonicenzen 2,7b-9.13; Matteüs 23,1-12

Geloof begint waar mensen een diep ontzag ,of 'vrees', ervaren voor het heilige, dat zich in hun leven manifesteert, bijvoorbeeld rond geboorte, liefde, dood, crisis of inspiratie. Zo'n *ervaring* 'plukt' ons weg uit de platte alledaagse wereld. Dit kan een aanzet of verdieping van je geloof betekenen. Geloof lijkt op liefde. Wanneer dit je 'te pakken' heeft, wil je haar *delen*. Dan krijgt zij een georganiseerde vorm, je spirituele *familie*. In haar naam gebeurde heel veel goeds maar ging er ook nogal wat mis. Iedere godsdienst heeft hier wel een verhaal bij. Denk aan de geschiedenis rond het misbruik.

De profeet Maleachi haakt hierop in en vertolkt vandaag Gods stem: *Wanneer u zich niet bekommert om de glorie van mijn Naam (Ik ben er voor jou), dan vervloek Ik de zegen die Ik u gaf en zorg ervoor dat u bij het volk verguisd wordt*. Dit zijn harde woorden, gericht tot verkondigers en belijders, die mensen naar de ogen keken en voorbij zagen aan waar het God om gaat: Zijn Naam eren door er voor elkaar te zijn.

Namens de Nederlandse bisschoppen woonde Ted Hoogenboom de synode in Rome bij, waar de RK Kerk het *synodale model* vorm probeert te geven. Paus Franciscus zoekt met alle gelovigen een weg waarop de kerk niet meer 'top down' functioneert, maar waar men *luistert*, ook naar de basis. Hoogenboom meldde braaf dat de kerk een *familie* is, waar het flink kan knetteren, maar waar je nooit afscheid kunt nemen van elkaar (Trouw, 27-10-2023). Hè...? Tot op vandaag heeft 'de Kerk' anders heel wat mensen buiten de deur gezet, daarin niet gedreven door Gods Naam, maar door kleinburgerlijk moralisme. Hoezo familie? Nee, dan Paulus die vandaag zichzelf omschrijft als een voedster die haar kinderen koestert, en zo mensen voedt met het evangelie: Gods bevrijdend en inspirerend woord in Jezus.

Jezus zelf zei tegen de 'kerkmensen' van zijn tijd, farizeeën en schriftgeleerden, dat zij gelovigen veel te zware lasten oplegden en er zelf geen vinger naar uitstaken. Zij lieten zich rabbi noemen en meester, waar er maar één Vader is, God, en één meester, de Christus. Wie onder u de grootste is, moet dienaar zijn, raadde Jezus aan. Dan komt, zelfs een verguisde familie, weer tot bloei.

